

retagelse af sit tarv findes at burde vige for væsentlige hensyn til de pågældende enkeltpersoner eller virksomheder, og det ikke er tilstrækkeligt at foretage anonymisering.

Reglen er beslægtet med forslaget til § 41 b, stk. 3, nr. 3, og der kan med hensyn til forståelsen af begreberne »rent private forhold« og »erhvervshemmeligheder« henvises til bemærkningerne til denne bestemmelse.

Reglen gælder principielt både i civile sager og straffesager, men vil i praksis formentlig kun have selvstændig betydning i civile sager, eftersom undtagelsen i stk. 3, nr. 4, vedrørende straffesager er bredere end stk. 3, nr. 3.

Stk. 3, nr. 3, er udformet på den måde, at retten til aktindsigt kan begrænses, i det omfang dokumentet indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold eller virksomheders erhvervshemmeligheder, og ansøgerens interesse i at kunne benytte kendskab til dokumentet til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for væsentlige hensyn til de pågældende enkeltpersoner eller virksomheder.

Efter forslaget skal aktindsigt således ikke automatisk begrænses, i det omfang dokumentet indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold eller virksomheders erhvervshemmeligheder, men der skal foretages en vurdering af, om ansøgerens interesse i aktindsigt konkret bør vige for væsentlige hensyn til de pågældende.

Stk. 3, nr. 3, er subsidiaer i forhold til den foreslåede regel i § 41 e, stk. 4, om anonymisering af dokumenter, der indeholder oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold eller virksomheders erhvervshemmeligheder. Anonymisering betyder, at de pågældende enkeltpersoners eller erhvervsvirksomheders identitet sløres, men at selve oplysningerne bibeholdes i dokumentet. Anonymisering er derfor en mindre vidtgående indskrænkning af adgangen til aktindsigt end udeladelse af oplysninger i medfør af stk. 3, nr. 3, og forslaget er på den baggrund udformet på den måde, at nr. 3 kun skal anvendes, hvis hensynet til de pågældende enkeltpersoner eller erhvervsvirksomheder ikke kan varetages gennem anonymisering.

Anonymisering kan navnlig være utilstrækkelig, hvis der trods anonymisering er risiko for, at de pågældende vil kunne genkendes i en videre kreds.

Stk. 3, nr. 4, giver mulighed for i straffesager at begrænse retten til aktindsigt, i det omfang ansøgerens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetagelse af sit tarv findes at burde vige for hensynet til forebyggelse, opklaring og forfølgning af lovovertrædelser eller for særlige hensyn til

beskyttelse af sigtede, tiltalte, vidner eller andre. Bestemmelsen viderefører de undtagelser til aktindsigt, som fremgår af forvaltningslovens § 18.

En begrænsning af retten til aktindsigt forudsætter en konkret afvejning mellem ansøgerens interesse i at kunne benytte kendskab til dokumentet til at varetage sit tarv over for de angivne modhensyn. Det bemærkes i den forbindelse, at et alternativ til helt at nægte aktindsigt kan være at afslå at udlevere kopi af de pågældende dokumenter, jf. nedenfor om stk. 4.

I udtrykket »særlige« hensyn (til sigtede, tiltalte, vidner eller andre) ligger, at modhensynet ikke behøver at have en sådan styrke, som når udtrykket »væsentlige« eller »afgørende« hensyn anvendes, jf. eksempelvis henholdsvis stk. 3, nr. 2 og 3. I udtrykket »særlige« hensyn ligger dog, at modhensynet skal have en konkret begrundelse af en vis vægt. I tvivlstilfælde vil det være naturligt at indhente en udtalelse fra de pågældende, før der træffes afgørelse om aktindsigt, jf. bemærkningerne til det foreslåede § 41 e, stk. 2.

Stk. 4 indeholder regler om formen for aktindsigt. Aktindsigt kan gives enten i form af gennemsyn som den myndighed, der behandler anmodningen om aktindsigt, eller i form af kopi.

Stk. 4, 1. pkt., fastslår, at aktindsigtens form bestemmes af den myndighed, der behandler anmodningen om aktindsigt.

Dette udgangspunkt modificeres imidlertid for *civile sagers* vedkommende af stk. 4, 2. pkt., der bestemmer, at ansøgeren efter anmodning skal have udleveret kopi af skriftlige dokumenter i civile sager, medmindre hensyn som nævnt i stk. 3, nr. 2 eller 3, taler herimod.

Ved skriftlige dokumenter forstås tekstdokumenter, hvad enten disse foreligger i papirform eller i elektronisk form.

Den, der søger aktindsigt, har ikke krav på at få udleveret kopi af andre dokumenter, eksempelvis fotografier, kort, tegninger og billed- og lydoptagelser. For disse dokumenters vedkommende er det således overladt til myndighedens skøn, om aktindsigt skal gives i form af gennemsyn eller kopi.

I *straffesager* vil udgangspunktet være, at aktindsigt gives i form af gennemsyn.

En konkretiseret anmodning om udlevering af bestemte skriftlige dokumenter bør imidlertid imødekommes, medmindre hensyn som nævnt i stk. 3, nr. 2 eller 4, taler herimod, eller det må befrygtes, at kopien vil blive benyttet på retsstridig måde.

Hvis der anmodes om aktindsigt i et omfattende materiale, vil det under alle omstændigheder i langt de